

Preek

gehouden te Tholen op 24 september 2005

door ds. A.A. Brugge

De tekstwoorden van onze overdenking kunt u vinden in Handelingen 7: 55 en 56:

Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen houdende naar de hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechterhand Gods. En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en de Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods.

Naar aanleiding van onze tekstwoorden bepalen wij u bij een drietal gedachten:

1. De genade in Stéfanus betoond
2. Het gezicht aan Stéfanus geopenbaard
3. Het getuigenis door Stéfanus afgelegd

1. De genade in Stéfanus betoond

De Heere God werkt. Hij is het die harten opent. Hij is het die in de harten en in de levens van mensen komt. Maar waar de Heere werkt, daar werkt ook satan. Ook in de tijd van Stéfanus. Er kwamen vervolgingen. De discipelen werden gevangen gezet, geboeid, geketend, gezeseld en gehaat. Ze werden gehaat omdat de Heere het hart opende.

Eén van de mensen in wier hart de Heere kwam was Stéfanus. Hij was gekozen in de gemeente van Jeruzalem tot diaken. Deze Stéfanus was, zoals onze tekst zegt, vol van de Heilige Geest. Hoe kwam hij daaraan? Dat kwam van God. Alleen de Heere kon zijn hart openen. Hij maakte hem vol!

Eigenlijk zijn wij allemaal vol. Maar niet vol van de Heilige Geest. Vol, met zorg, pijn en verdriet. Vol met de geest van deze tijd. Of we nu slechthorend of horend zijn, we zijn allemaal vol met het boze en het zondige. Ook Stéfanus, zoals hij werd geboren. Ja, want iedereen heeft een boos en zondig hart. Maar de Heere opende Stéfanus hart. Hij was het die hem bekeerde. Hij was het die hem liet zien dat hij vol was van de zonde en niet zocht wat de Heere behaagde. Stéfanus was net als u en jou: hij haatte wat God liefhad en hij had lief wat God haatte.

Maar de Heere kwam in zijn leven. Waar de Heere komt is het merkbaar, dat kun je zien. Ook in Stéfanus' leven. Hij ging spreken over God. Spreken over Zijn dienst en over Zijn werk. Ieder kind van God gaat spreken, als de Heere in Zijn of in haar hart komt. Zou ik mijn man, zou ik mijn vrouw ongewaarschuwd naar de eeuwigheid kunnen laten gaan? Als in uw hart het gewicht van de eeuwigheid opgebonden is, dan gaat u toch ook een ander waarschuwen? Dat deed Stéfanus ook! Hij ging waarschuwen. Hij sprak in synagogen en kerken waar mensen bij elkaar kwamen.

Maar de mensen werden boos. Stéfanus moest zwijgen. En wat deden ze? Ze namen hem mee naar de rechtbank. De rechtbank met de hogepriester moest maar zeggen dat hij niet mocht spreken, maar zwijgen.

Stéfanus was vol, niet alleen omdat hij sprak, maar omdat de Heere in zijn hart werkte. Wat we zeggen kan mooi klinken, maar waar de Heere in werkt is vooral het hart. Dat was nu ook bij Stéfanus in zijn hart.

Hoe kwam dat toch, die haat en boosheid om wat hij sprak? Stéfanus was niet alleen. Hij stond wel alleen voor de rechtbank, voor mensen die moesten oordelen. Maar Stéfanus werd door de Heere vol gemaakt en vol gehouden. Bent u ook zo vol? Of we nu slechthorend zijn of juist wel horend, dat staat de Heere niet in de weg. Waar het om gaat is mijn hart, uw hart. Als we vol blijven van het boze en het verkeerde, van wat God haat, dan komen we om. Maar de Heere was het en Hij is het nog die mensen wil bekeren, een nieuw hart wil geven. Hoe dat is, zien we bij Stéfanus: er kwam strijd. Waar de Heere in je hart en in je leven komt, daar komt strijd, daar komt tegenstand.

Stéfanus komt voor de rechtbank en daar gaat hij spreken. Hij spreekt over Abraham, hoe de Heere hem getrokken heeft uit Ur der Chaldeeën. Hoe de Heere God het volk van Israël geleid heeft en wat Hij gedaan heeft. Hij spreekt over Mozes en dat de Heere aan hem de wet heeft gegeven.

Maar hij spreek ook, vol zijnde des Heiligen Geestes, over hoe het komt dat de Heere werkt. Hoe kwam het dat de Heere in Abrahams hart werkte? Was Abraham beter? Honderden waren er die net als Abraham de knieën bogen voor de afgoden in Ur der Chaldeeën. Wat maakte Abraham anders? Niets anders dan Gods welbehagen, Die Abraham wilde bekeren tot Hem. God was het, Die de Eerste was. Niets uit dat volk, maar alles uit Hem!

Hoe de Heere gezorgd heeft voor het volk Israël. Maar ook hoe boos het volk was en de Heere niet erkende, maar zich neerboog voor de afgoden: het gouden kalf, de Moloch en de god Remfan, lezen we in hoofdstuk 7.

Zo spreekt Stéfanus tot de rechtbank, tot de joden. Hij zegt, eerlijk gemaakt, joden, rechters van mij, de Heere heeft een huis gebouwd, de tempel, de tabernakel. Jullie vinden de tempel die gebouwd is veel belangrijker dan de God van de tempel. Dat is wat!

Of is het in uw leven zo, dat u de kerk niet eens belangrijk vindt, laat staan de God van de kerk... Dat zou helemaal erg zijn!

“Maar nu spreek ik over die God van de tempel, Die jullie zo verachten. Want de God van de tempel heeft, om het boze, het schuldige weg te nemen, Zijn Zoon gezonden: de Heere Jezus Christus. Maar toen Hij gekomen is, hebben jullie Hem gekruisigd.”

Daar staat Stéfanus. Hun tanden knarsen. Hun ogen zijn vol haat. Ben je nu alleen, Stéfanus? Moeten we nu medelijden met je hebben? Nee, want Stéfanus hield zijn ogen naar de hemel. Stéfanus keek naar waar alleen hulp en heil vandaan kan komen.

Doet u dat ook? Of kijkt u naar de ogen van mensen? Letten wij op wat de mond van mensen spreekt? Vinden wij het belangrijk dat een ander me kan helpen, of dat ik mezelf moet helpen?

Stéfanus hield zijn ogen naar de hemel. Psalm 121 zegt: *Vanwaar ik dag en nacht, des Hoogsten bijstand wacht.* Doet u dat ook? Naar de hemel de ogen houden?

*D'ogen houdt mijn stil gemoed
Opwaarts om op God te letten.
Hij Die trouw is zal mijn voet
Voeren uit der bozen netten.*

Maar de haat en de boosheid dan? Moeten we medelijden hebben met Stéfanus? De Heere was bij hem!

Want God was aan mijn zij,

*Hij ondersteunde mij
In 't leed dat mij genaakte.
Ik zal vol heldenmoed,
Daar mij Zijn hand behoedt,
Tienduizenden niet vrezen.*

Hoe kwam dat? Hij verwachtte het van de Heere. Verwacht u dat ook? Jongens en meisjes, bidden jullie om een nieuw hart, om bekering? Ik hoop het wel. Bent u blij dat u bidt, dat u smeekt en roept om bekering? Velen wel. Ze bidden wel en dat vinden ze genoeg, maar het leeft niet. Maar bij Gods volk gaat het er niet om dat ze bidden, maar ze vragen: "Heere, wilt u spreken tot mij?" De Heere sprak en Stéfanus zag de hemel geopend en hij zag de heerlijkheid van God.

2. Het gezicht aan Stéfanus geopenbaard

Wat is de heerlijkheid van God? Dat is Wie de Heere is. De Heere is heerlijk, Hij is verheven. De Heere is een Koning, een Majesteit. Stéfanus zag die verhevenheid, die glans en heerlijkheid van God. En dat terwijl de Heere met de zonde geen gemeenschap kan hebben, omdat de Heere God de zonde haat.

Hoe kan dat dan? Dat kan omdat de Heere in gunst op Stéfanus neerzag. Hij wilde laten zien: "Stéfanus, Ik weet van jou af. Ik weet van jouw hart, van jouw strijd en moeite bij je rechters af." De Heere was het die hem de heerlijkheid liet zien. "Wat de rechters ook spreken: Ik sta erboven. Ik zal alles besturen. Niets ontgaat Mij. Stéfanus, hoe kan Ik nu op jou neerzien? Hoe kan ik jou helpen, troosten, beschermen en leiden? Dat kan omdat Ik een Zoon heb, omdat Ik een Middelaar gezonden heb."

De heerlijkheid van God is de glans en majesteit van de Heere. Stéfanus zag de heerlijkheid Gods. Waar nu in het hart geen heerlijkheid was, alleen de gevolgen van de zonde, wil de Heere heerlijkheid werken, omdat Hij een Zoon heeft Die is geboren, gekruisigd, gestorven en begraven en nedergedaald tot in de hel. Jezus Gods Zoon is de Middelaar, Hij alleen. Hij heeft geleden, niet omdat Hij zondig was, maar in plaats van schuldigen. Hij is niet alleen dood gebleven maar ook verrezen uit het graf.

Stéfanus zegt: *Jezus, staande ter rechterhand Gods.* Hij zag Hem als de Verhoogde, als de Verhevene, als Degene die Zijn heil en verzoening ook aan hem kon geven. *Jezus, staande ter rechterhand Gods.* Wat een zaligheid! Wat een troost!

U bent toch wel met me eens hoe arm en leeg de wereld is? Lieve vrienden, die God van Stéfanus leeft nog. Hij heeft een volk op deze aarde, dat – al komt er veel strijd op af (er moet immers veel strijd gestreden, veel leed geleden en veel gebed gebeden zijn) – maar dat Hij nooit begeeft in het heetst gevaar.

Wat kende Stéfanus van het genadeleven heel veel. Hij heeft heel veel mogen zien. Er zijn misschien mensen die zeggen: "Bent U wel in mijn leven begonnen Heere? Ik kan het er zo vaak niet voor houden." Wel, dan mag u zoeken de gave die Stéfanus ontving. Waar gaat dat voornamelijk om? Niet om wat u heeft, maar of u de God van Stéfanus - Die gisteren en heden en tot in eeuwigheid Dezelfde is - of u Hem kunt missen.

Kunt u Hem missen? Van nature moeten we zeggen: ja, want ik zit vol met de geest van deze tijd. Maar wie vol wordt met de Heilige Geest, die zoekt wat tot zijn eeuwige vrede dient.

Toen Stéfanus dat zag, werd die heerlijkheid Gods op zijn hart gedrukt: "Ik ben met je." Toen zag Stéfanus: de Heere is met mij. Zoals Hij had gezegd: *Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld.*

3. Het getuigenis door Stéfanus afgelegd

Maar dan is er nog iets. Zijn preek was nog niet af. Hij gaat drie dingen tegen de rechters zeggen.

In de eerste plaats zegt hij: *Ik zie de hemelen geopend. Ik zie, jullie zien dat niet.*

Ik zie de hemelen geopend. Wat een wonder dat de hemel niet gesloten is, maar dat er een hemel geopend is, voor al die zuchters, ook vandaag, die vragen: "Och, dat Gij de hemelen scheurdet en dat Gij nederkwaamt. Ondanks wie ik ben... Kan dat nu Heere voor zo één? Ik ben de grootste, de onwaardigste van de zondaren. Kan dat nu voor mij?" Ja, Hij heeft in Zijn Zoon de hemelen willen scheuren. *Een Licht zo groot, zo schoon, gedaald van 's hemels troon...*

In de tweede plaats zegt Stéfanus: *Ik zie de Zoon des mensen.* Wie is de Zoon des Mensen? Dat is de Heere Jezus. Hij zegt hier: Jezus is gelijk aan de mensen geworden, gelijk aan de menselijke natuur. Gelijk als Hij verzocht is geweest, maar geen zonde heeft gehad en geen onrecht op Zijn lippen is geweest.

Ik zie Hem. Alleen bij Hem is heil, alleen bij Hem is verzoening. Maar wie Hem vergeet, wie Hem verlaat, rechters, joodse raad... Bedenk als je het beslag van het Woord van de Heere veracht, bespot – en dat deden ze hier, want ze verwierpen de blijken van Gods gunst (zijn aangezicht straalde immers als een engel) - die heeft smart op smart te vrezen.

Ik zie de Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods. We hebben net gehoord uit de geloofsblijdenis: *de rechterhand Gods, vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.* Ook jou, ook u, ook mij. Hij komt om te oordelen. Als u vol zult blijven met de geest van de zonde, de geest van deze tijd, dan zal het niet goed met u aflopen. Hij zegt het hier tegen de rechters, tegen de joodse raad, maar Gods Woord komt heden ook tot u en tot jou. Zoek Hem, want Hij komt! Zullen dan de muren van dit kerkgebouw tegen u getuigen als Hij wederkomt? Zoek Hem dan toch!

Deze man was vol van de Heilige Geest. En wat gingen ze doen? Hem stenigen! Ze haatten hem, ze verachtten hem. Ze voerden hem mee en de stenen werden geworpen. De stenen maakten wonden, de wonden gaven bloed en Stéfanus viel en stierf.

Wat blijft er van Uw Woord over Heere? Wat is nu de vrucht? Toch wel! Saulus, die hier de wacht houdt bij de kleren, is de vrucht. Later, veel later zal hij schrijven: *Ik ben de grootste van de zondaren.* Niet omdat hij boze of verkeerde dingen deed, maar de grootste van de zondaren, omdat hij genoeg had dat een kind en knecht van God stierf.

Stéfanus kon sterven. Kunt u dat ook? Als de Heere nu vanavond komt en u wegneemt en voor Gods troon stelt, kunt u dan sterven? Alle eer valt dan weg. Dan blijft er maar één ding over: is het waarheid in ons binnenste?

Stéfanus stierf, vol zijnde van de Heilige Geest. Drie dingen vallen ons op. Ten eerste lezen we niet dat hij probeerde te ontsnappen. We lezen niet dat hij terug vocht tegen degenen die hem wilden doden. Net als Jezus. Hij volgde gelijk een lam dat stemmeloos is voor dien die het scheert, zo deed ook hij zijn mond niet open.

In de tweede plaats: net als de Heere Jezus bad ook hij: *Heere Jezus, ontvang mijn geest.* En de Heere Jezus bad: *Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.*

En in de derde plaats: *Heere, reken hun deze zonden niet toe.* Hij bad voor zijn onbekeerde medemens, voor degenen die hem haatten, voor degenen die hem stenigden, die hem doodden. Hij bad, zoals ook Zijn Meester, de Heere Jezus bad: *Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.* Dat is vol zijn van de Heilige Geest.

En hij stierf. Zijn leven nam een eind. Hij kon sterven. En Stéfanus ontving wat zijn naam betekent: kroon, krans. Hij ontving de kroon. *En zullen d'eerkroon dragen. Door U, door U alleen om het eeuwig welbehagen.*

En nu wij. Hoe zult u het maken? Eén ding is nodig. Zoek dan vandaag nog die God van Stéfanus, Die gisteren en heden en tot in eeuwigheid Dezelfde is.

Amen.